

ЄВТУШЕНКО ДОМЕТІЙ ГУРІЙОВИЧ

(07. VIII. 1893–17. III. 1983)

співак, актор, педагог

заслужений діяч мистецтв УРСР, професор

Народився 7 серпня 1893 р. в с. Стара Осота на Єлисаветградщині (нині Олександрівський р-н Кіровоградської області). У 1915–1919 рр. викладав співи у гімназії та керував церковним хором у Чигирині, далі був хормейстером і актором у музично-драматичній трупі Дубініна, а згодом – завідувачем музичною частиною та актором Українського драматичного театру імені Івана Франка, який працював тоді у Черкасах. У 1922 р. керував у Черкасах хоровою художньою самодіяльністю; у 1923 р. вступив до Музично-драматичного інституту імені М. В. Лисенка на диригентсько-хоровий та вокальний факультет у клас професора О. О. Муравйової¹. Під час навчання, у 1926 р. пройшов за конкурсом у трупу Київського оперного театру, а після закінчення Інституту в 1927 р. отримав запрошення до Одеського, та вибрав для себе шлях вокального педагога. З 1927 р. працює викладачем², а в 1931-1934 рр. – зав. кафедрою сольного співу (в 1937 р. – декан) Музично-драматичного інституту. У 1935 р. він стає доцентом, а 1939р. – професором.

Упродовж майже чверті століття (1939–1963 рр.) Д. Г. Євтушенко – незмінний завідувач кафедри сольного співу Київської консерваторії. Під час евакуації цього навчального закладу в 1941 р. до Башкирії, а в 1942 р. – у м. Свердловськ (нині Єкатеринбург, РФ), викладав також в Уральській консерваторії імені М. П. Мусоргського. У 1943 р. став заслуженим діячем мистецтв УРСР. Займався науково-

¹ Дивись сторінку 385 цього видання.

² Паралельно митець провадив активну музично-громадську діяльність. Зокрема, 1929 року він був одним з членів правління Київської філії Т-ва Революційних музик (ІР НБУВ. – Ф. 50. – Од. зб. 1992. – Арк. 3.)

Зі спадщини Майстрів

методичною роботою. Володів великою тактовністю та вмів пов'язувати пошуки молодих педагогів з методичними принципами й традиціями, які склалися на кафедрі за роки її існування. Користувався абсолютним авторитетом серед колег і студентів. Серед його відомих учнів – В. Борисенко, В. Буймистер, Н. Гончаренко, В. Грицюк, О. Дарчук, П. Кармалюк, В. Курін, В. Любимова, Л. Масленникова, Е. Томм, М. Шевченко, Г. Шоліна, В. Ялcut, О. Яценко. На кафедрі сольного співу його традиції продовжили народний артист УРСР професор В. М. Курін та народний артист України, доцент В. Г. Буймистер. Основні праці Д. Г. Євтушенка: «Питання вокальної педагогіки» (1963) (співавт.); «Роздуми про голос: Нотатки педагога-вокаліста» (1979).

Валентина Антонюк